

neboť abstraktně měl st-1 vždy možnost přestěhovat se v téže obci do bytu jiného a tedy pobytu v obci té se nevzdát, že pak v konkrétním případě snad možnost takové neměl — což ostatně stěžující si obcí ani tvrzeno není — na právní poyaze jeho odstěhování z obce ničeho nemění.

Další námitky stížnosti brojí proti zjištění žal. úřadu, že se Matěj F. odstěhoval z obce D., aniž měl úmysl tam se opět vrátiti. Otázka, zda Matěj F. při svém odstěhování z D. takovýto úmysl měl či neměl, jest otázkou skutkovou, jejíž zodpovědění může nss zkoumati pouze s hlediska § 6 zák. o ss a nemůže tedy přezkoumávat, zda žal. úřad správně hodnotil jednotlivé průvody, zejména výpovědi v tom směru učiněné. — —

Č. 4182.

O b e c n í v o l b y. — O k r e s n í s a m o s p r á v a: I. Je přednosta okresního ústavu pro zprostředkování práce vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva obce příslušného zastupitelského okresu (§ 5, odst. 2 vol. řádu ob.)? — II. Rozdíl mezi úředníky o k r e s u a úředníky o s k?

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 3065.)

V ě c: František F. v B. proti okresní správě politické v D. o volitelnost do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím uznala osp v D. na základě § 53 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb. volbu st-le za člena ob. zast. v B. za neplatnou z důvodu, že jmenovaný jest jako přednosta okr. ústavu pro zprostředkování práce v P. skutečným úředníkem osk v D., které přísluší přímá moc dohlédací nad obcí B., a jako takový dle odst. 2 § 5 cit. zák. za člena ob. zast. volen býti nemůže.

Do rozhodnutí podána jest stížnost, o které nss uvažoval takto:

Stížnost uznávajíc, že obec B. stojí přímo pod dozorcí mocí osk v D., namítá především, že st-1 není úředníkem o k r. v ý b o r u resp. osk., jak se tvrdí v nař. rozhodnutí, nýbrž úředníkem o k r e s u.

V tom má sice stížnost pravdu, ježto přípisem zsv-u v Praze z 2. října 1923 bylo k dotazu sděleno žal. úřadu, že st-1 jako přednosta okr. zprostředkovatelný práce jest definitivním okresním úředníkem; avšak tím není ještě sporná otázka vyřešena, Vždyť v pojmu úředníků okresu nutno spatřovati dvě skupiny úředníků. Jednak ony, kteří jsou ustanoveni pro okr. výbor, resp. osk-i, jednak ony, již nestojí ve svazku organizačním, jenž zahrnuje úřednictvo přímé okresní správy, jsouce ustanoveni pro úřadování při ústavech, jichž správa jest od vlastní správy okresu oddělena a na ní nezávislá.

Ježto § 5 č. 2 cit. zák. chtěl z volitelnosti vyloučiti jenom ony úředníky, kteří jsou členy správního úřadu, jemuž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací, jsou předpisem tím míněni jen úředníci druhu prvního, nikoliv i úředníci ústavů posléz vzpomenutí. K náležitému posouzení, zda st-1 jako správce okresní zprostředkovatelný práce spadá do počtu

osob tímto předpisem z volitelnosti vyloučených, bylo tedy zapotřebí vyšetřiti a zjistiti, zda okr. zprostředkovatelná práce v P. jest součástíkou úřední organizace okr. výboru (osk), pokud se týče, zda jest to ústav osk-í spravovaný či samostatný ústav okresní mimo rámec úřední organizace okr. výboru postavený a v posledním případě zase, zda správce jmenovaného ústavu jmenován byl na své místo u onoho ústavu systemisované jako vlastní úředník tohoto ústavu, či snad jen ze statu úřednictva zastupitelského okresu tam místo správce zastává, zůstáváje úředníkem okr. výboru (osk).

Žal. úřad vycházel z právního názoru, že úředník okresního ústavu a úředník okr. výboru jest za všech okolností pojem totožný, a že ten i onen jsou vyloučeni z volitelnosti do zastupitelstva obce, která podléhá dozorcí moci dotčeného okr. výboru (osk), pročež opomenul zjistiti skutkové okolnosti dle hořejšího výkladu pro rozsouzení věci rozhodné a založil své rozhodnutí na neúplné a nedostatečné skutkové podstatě. Tato neúplnost zabránila nss-u bezpečně prozkoumati nař. rozhodnutí po stránce jeho zákonnosti, pročež bylo rozhodnutí toto zrušiti podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 4183.

Horní právo. — Administrativní řízení: Všeobecná plná moc daná spoluvlastníky dolových měr neopravňuje zmocněnce k tomu, aby jménem vlastníků mohl u příslušného horního úřadu žádati za výmaz oněch dolových měr.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 18.489.)

Věc: Dědicové Jana Ant. Z.-a v N. proti ministerstvu veřejných prací o platnosti vzdání se dolových měr.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 5. října 1922 požádal profesor Eduard B., jakožto zmocněnec dědiců po Janu Ant. Z. báňské hejtmanství v Praze za výmaz 15 jednoduchých, 2 dvojitých dolových měr a 4 přebytků ve V., náležejících zmíněným dědicům, poněvadž prý jsou již úplně vyrubány a bezcenné. Usnesením z 24. října 1922 vrátilo b. hejt. podání žadateli s tím, že nemá plné moci vzdáti se uvedených dolových měr, poněvadž jeho plná moc jako administratora neopravňuje ho vzdáti se báňských entit. Usnesení toto opíralo se o plnou moc z března 1910, založenou u b. hejt. v Praze, dle níž byla na profesora B. přenesena administrace resp. plná moc k dalšímu vedení záležitostí hor, náležejících dědicům Z-ovým ve V.

Odvolání z usnesení toho podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím s poukazem na § 1008 o. z. o.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Na sporu jest otázka, byl-li úřad oprávněn odmítnouti bez meritorního projednávání žádost podanou k němu shora uvedeným zmocněncem. Nemůže býti o tom sporu, že úřad byl nejen oprávněn, nýbrž i povinen prve, než se pustil do meritorního zkoumání žádosti té, zkoumati legitimaci oné osoby, jež se na něj obracela jménem osob. jimž